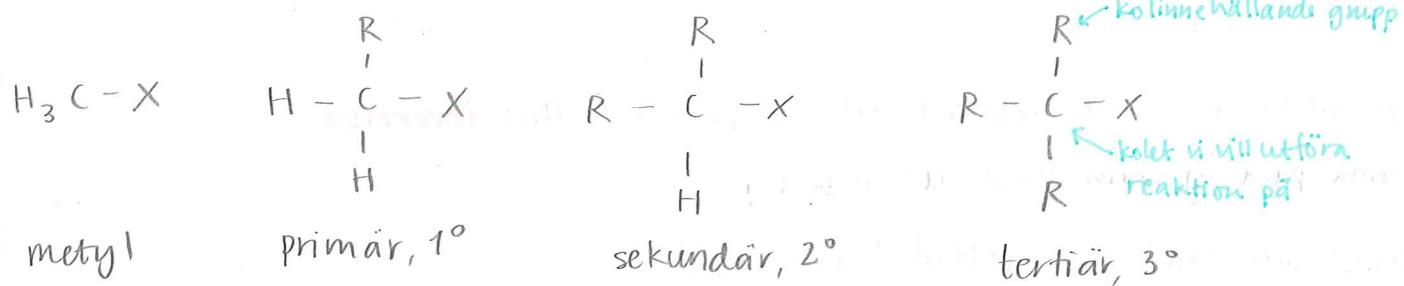

Vatten är bättre lämnande grupp än $\text{OH}^- \Rightarrow$ måste protonera först. Samma gäller för NH_3 : NH_2^- är dålig lämnande grupp.

NUKLEOFIL SUBSTITUTION

Finns två mekanismer, beror på hur substratet ser ut
vilken nukleofil som används
betingelser för reaktionen.

Alkylhalidens struktur

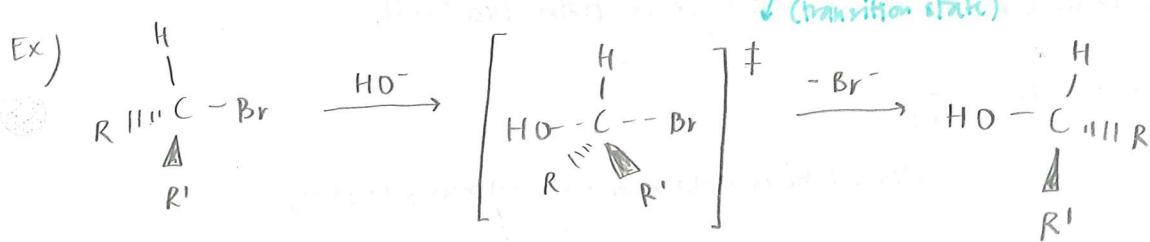

Startmaterialet kallas substrat vid nukleofil substitution.

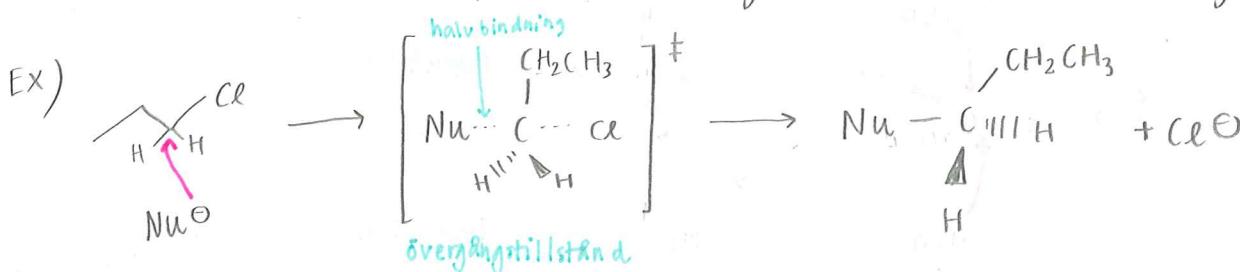
$\text{S}_{\text{N}}2$

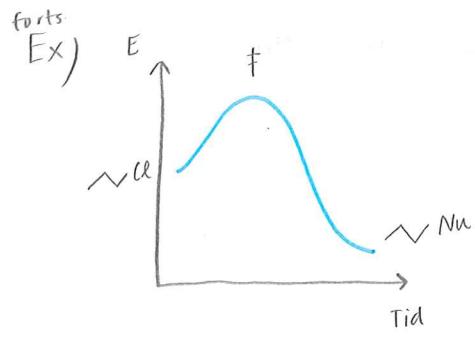
- Bimolekylär nukleofil substitution
- hastighet = $k [\text{nukleofil}][\text{substrat}]$

Sker med inversion

- Hastighet beroende på substrat: $1^\circ > 2^\circ > 3^\circ$
- Nu är anjon: polärt aprotiskt lösningsmedel (kan inte ge vätebindning, saknar sura protoner)
- Nu är kation: polärt protiskt lösningsmedel (kan ge vätebindning, H^+ hjälper till)

Inga dalar eftersom intermediär saknas.
Finns bara ett steg med 2 komponenter.

$$\text{rate} = k [RX][Nu]$$

2 komponenter → S_N2

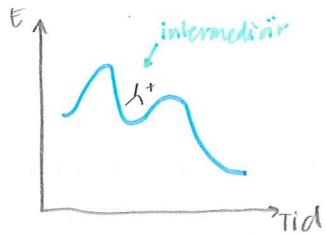
Hastighet: methyl > 1° > 2° > 3° eftersom det finns mer plats för nukleofilen att attackera hos metylen och den primära strukturen än vid 2° och 3°.

Stereokemin vänts alltid vid S_N2, vilket kallas **inversion**
(tänk paraply som vänts ut och in).

Kirale substrat ger alltid kiral produkt.

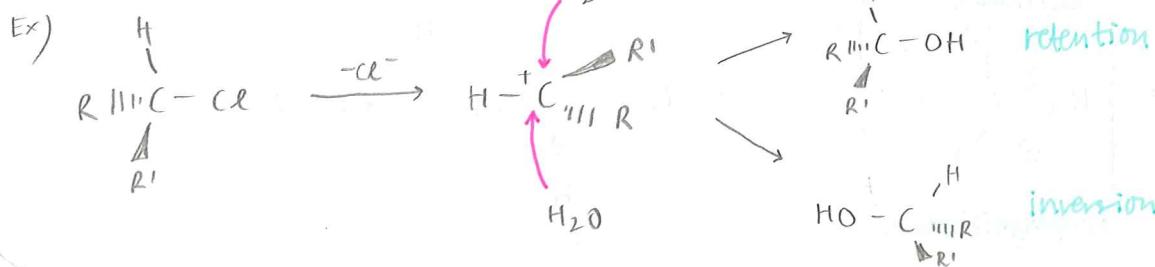
S_N1

- Unimolekylär nukleotil substitution
- Nukleofilen spelar inte så stor roll, då lämnande grupp lämnar först
- Hastighet = $k [\text{substrat}]$
- Sker med racemisering (50% inversion, 50% retention) eftersom man har en platt intermediär så Nu kan gå in från båda håll
- Kräver en bra lämnande grupp
- Substrat: 3° > 2° > 1° → fler kolatomer stabiliseras karbokationens plusladdning

$$\text{rate} = k [RX]$$

Första steget är hastighetsbestimmende,
då det ska bildas en ion och kräver mer energi
Lösningsmedlet är ofta nukleotil

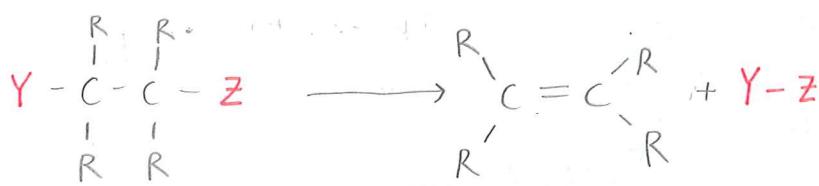

ALKENER

10/2

Gunnar Westman

Elimination:

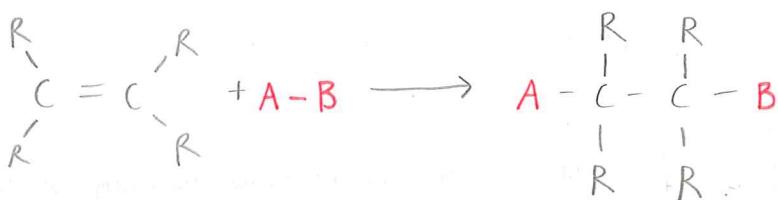
Skapa dubbeldring
genom att ta bort grupper

Substitution:

Byter ut lämnande
grupp mot nukleofil

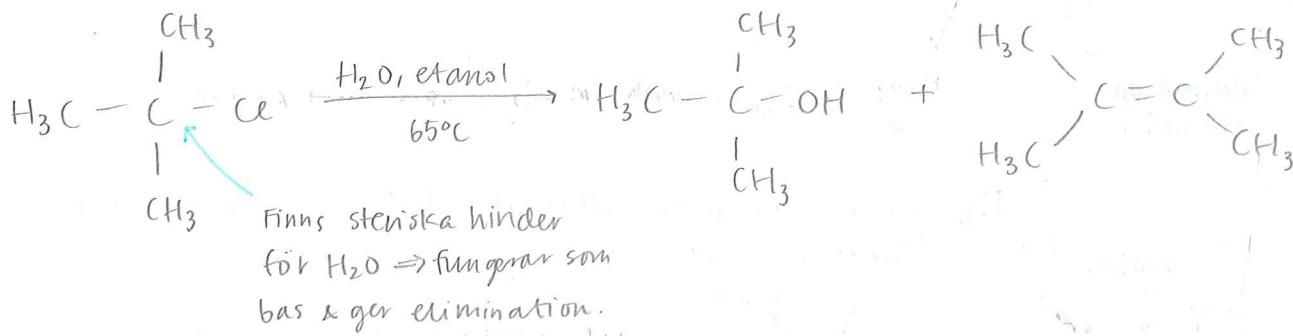
Addition:

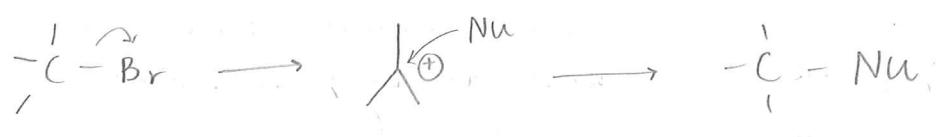
alkenkemi innehåller elimination och addition.

Beroende på reaktionsbetingelserna kan man få både elimination och substitution \Rightarrow kan öka sannolikheten för att få en viss produkt.

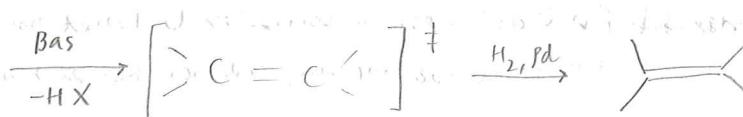
Ex)

Ex)

$\text{S}_{\text{N}}1$ ger racemisk
blandning pga karbokationens
platta struktur.

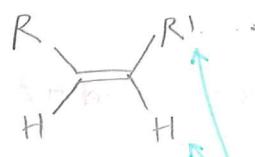

E1 : bara en molekyl i hastighetsuttrycket.

NOMENKLATUR

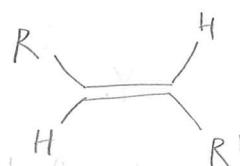
cis (Z) :

zusammen

Trans (E) :

Entgegen

jämför atomnummern

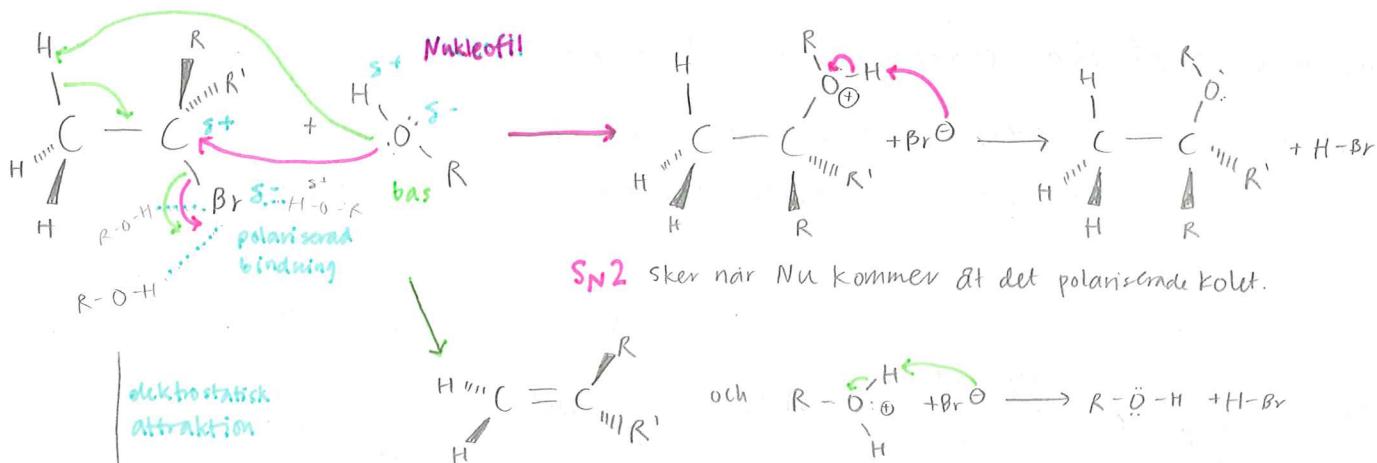
högst atomnummer räknas
och ger cis eller trans.

I fettsyror ger transdubbelbindning raka strukturer och cisstruktur ger böjda \Rightarrow påverkar smältpunkterna.

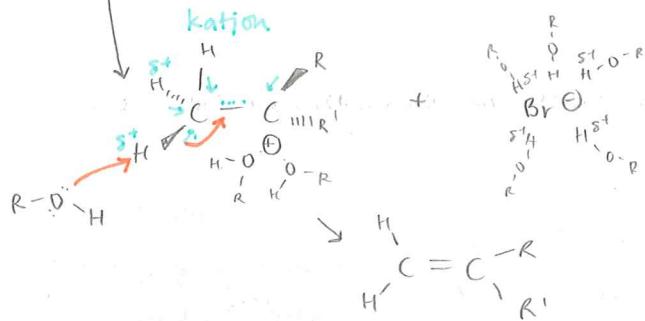
Omega 3 : dubbelbindning på tredje kolat

ELIMINATION : bildas en omättad när atom eller grupp avlägsnas

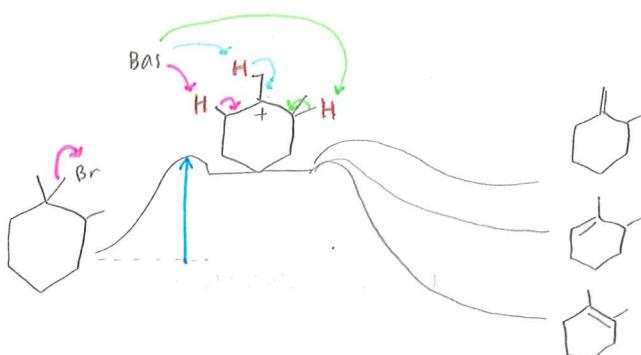
E2 sker när Nu är för bulkig och inte kommer åt, blir bas i stället

Med protiskt lösningemedel får man fört en kation då lämnande gruppen lämnar tack vare elektrostatisk attraktion, och sen kan Nu reagera med väte och ge en alklen.

Zaitsevs regel : alkenen bildas vid det mest substituerade kolat hos en alkylhalid, dvs. för dubbelbindning med mest kol på sig.

E1

Mest substituerad, lägst energi

ALKENBILDNING

- E2: basisk miljö.

H-lämnande grupp måste ha anti-konformation (180° mellan)

- E1: bildar karbokation först.

Zaitsev's regel: den mest substituerade alkenen bildas.

Alkyhalider

- $1^\circ \rightarrow S_N2$

- $2^\circ \rightarrow$ Nu nukleofiltisk $\xrightarrow{\text{protiskt}}$ $S_N1/E1$ racemisation

$\xrightarrow{\text{aprotiskt}}$ S_N2

→ Nu basisk → E2 (Zaitsev)

- $3^\circ \rightarrow$ Nu nukleofilt → $S_N1/E1$ via kationbildung

→ Nu basisk → E2 (Zaitsev)

ADDITION till ALKENER

o Hydrohalogenering, HX

o Hydratisering, H_2O

o Halogenering, X_2

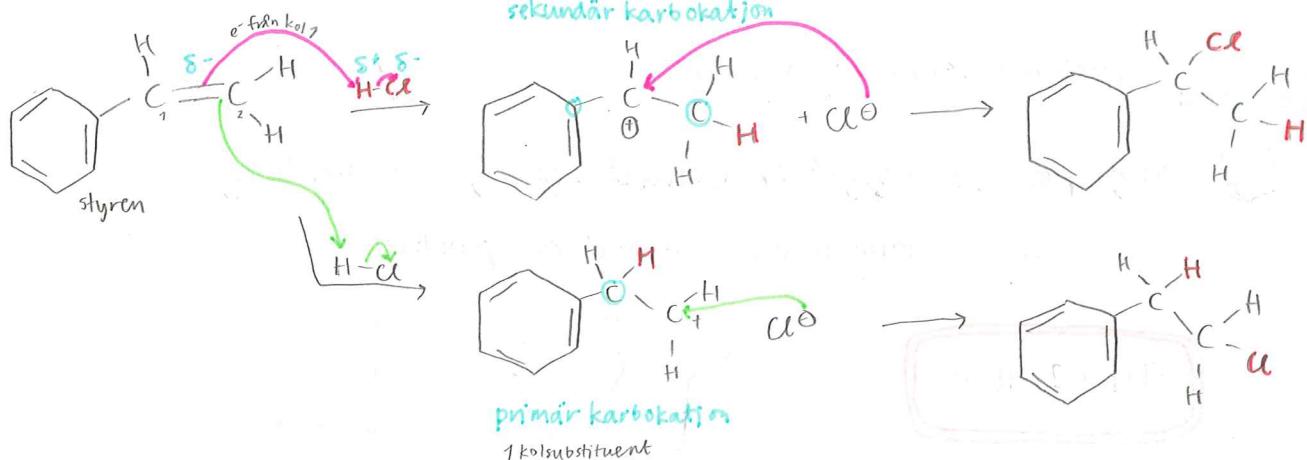
o Hydrogenering, H_2

Oxidation

o Kationsstabilitet: många kolsubstituenter ger stabilitet, hög EN kan dela med sig av e^- .

Markovnikovs regel: H binder till den sida med mest väte, halogenen till mest substituerade.

Ex)

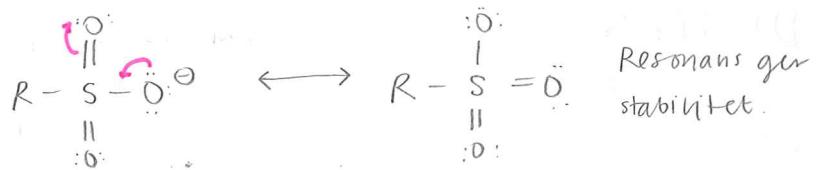

KATJONER:

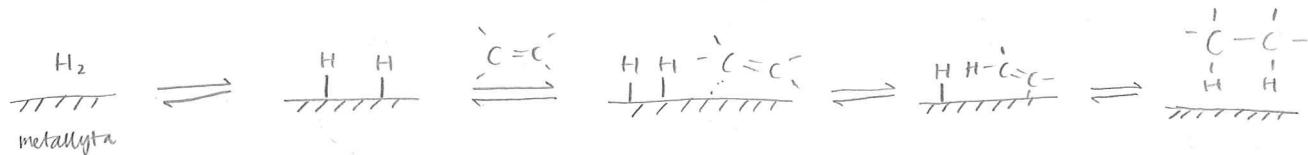

stabilitet

EX) Sulfonationen

- Karbokationer är plana, så attack kan ske på båda hälften \Rightarrow racemisk blandning
- Alkener kan reduceras till alkaner i närvära av katalysatorytta (närvära av hydridioner)

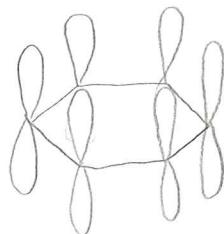

- Undantag för Markomikor: $\text{BH}_4^- / \text{BH}_3$ eftersom B är mer elektronegativt än H.

AROMATER

17/2

Gunnar

Alifatiska

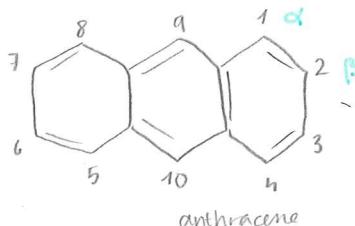
Fetliknande

Hückel

Aromatiska

Välluktande

$(4n+2)\pi-e^-$

Aromater = sammansatta bensenringar.

Större molekyler har högre smältpunkt.

Exempel på aromater: naftalen, phenanthren, chrysén, pyren, corannulen.

└ Kekulé: först med att säga att bensen kan vara en ring.

Aromater har lägre energi än förväntat tack vare konjugation osv.

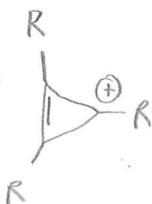
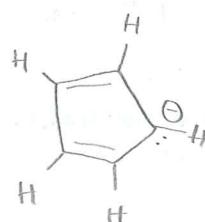
└ Hückel: systematiserade aromater.

Ring, plan, konjugation (dubbelbindning & enkelbindning)

alla atomer i ringen ska ha minst en p-orbital

$$4n+2\pi-e^-$$

Från e- par används för att uppnå aromaticitet, då det ger lägre energi.

ALLMÄNT: Fria e⁻-par hos cykloföreningar kan användas till aromaticitet så att Hückels regel uppfylls. Är Hückels regel redan uppfyllt används inte de fria e⁻-paren.

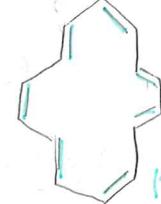

6π-elektroner

6π-elektroner

ANNULENER: ringformade kolväten med många kol, kan också vara aromatiska.

14π-e⁻

Ftalafer: mjukgörare då de har sidokedjor som ger orgelbundenhet.

pK_a

sänker med aromaticitet.

Lägre pK_a gör det lättare att ta bort väte

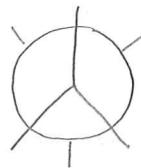
Fler resonansformer ger lägre energi ⇒ stabilare anion ⇒ lägre pK_a

Aromatkemi kräver mer energi i systemet eftersom de är stabila och nogärna vill bli av med sin aromaticitet.

KONFORMERER

axial

ekvatoriell

väten så långt
från varandra
som möjligt

värme,

Vid låga temperaturer väljer molekylema
det tillstånd med lägst energi.

stol → båt

Möjliga reaktioner på aromater

- ① Halogenering: klor, brom, jod
- ② Nitrening: $-NO_2$
- ③ Sulfonering: $-SO_3H$
- ④ Alkylering: addering av kolkedja
- ⑤ Acylering:

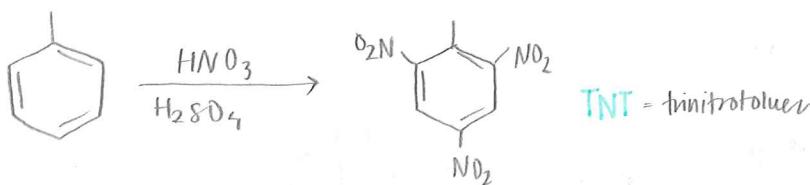
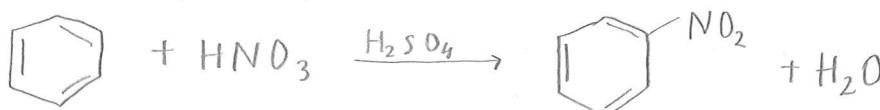
ELEKTROFIL AROMATISK SUBSTITUTION

Generellt

⇒ Byter ut ett väte mot en elektrofil, tappar aromaticitet men återför den sen.

Nitrening

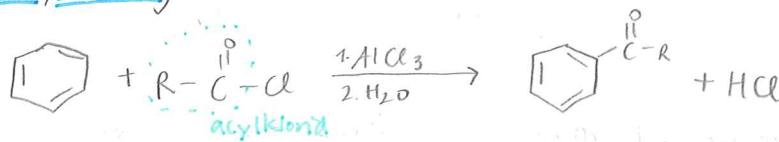
Många nitroggrupper ger explosivitet

Nitroggrupperna kommer på en i taget. N^{\oplus} , ett O^{\ominus} , varpå det blir svårare och svårare att få på fler nitroggrupper.

Nitroggruppen drar elektroner ⇒ **deaktiverande**

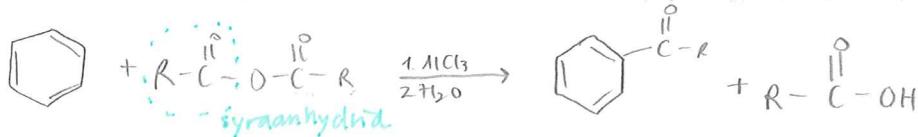
DEAKTIVERANDE: gör det svårare för aromaten att reagera.

Acylering (Friedel-Crafts)

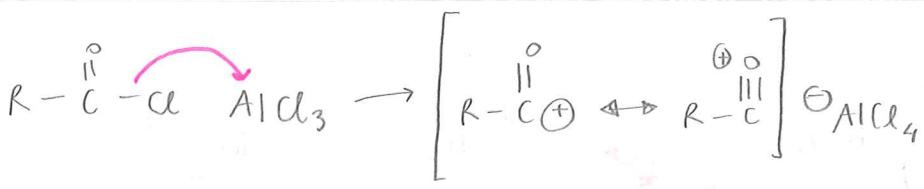

Acyl = $-R-C(=O)-$

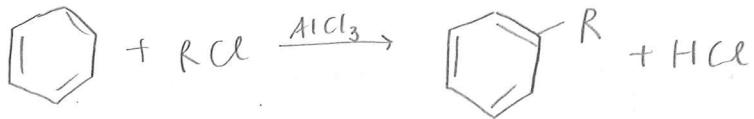
Acetyl = $-CH_3-C(=O)-$

Inget problem med omlägning

Alkylering (Friedel-Crafts)

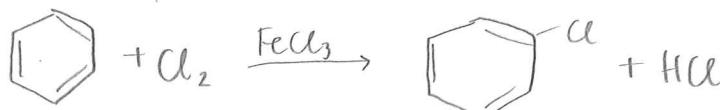
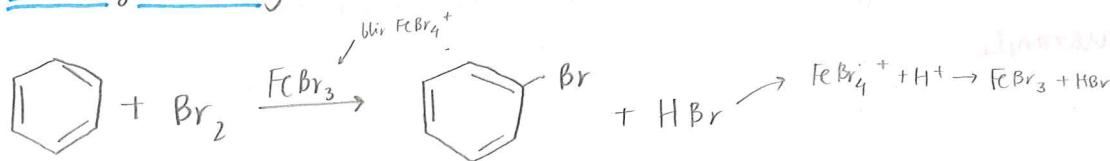

HYDRIDSKIFT: 1° -karbokationer har hög energi, så 2° och 3° bildas genom hydridskift \Rightarrow gynnsamt.

Metoxiggrupper (-OMe) kan donera elektroner till aromatringen.

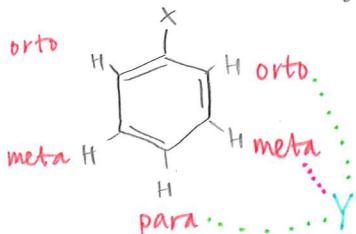
\Rightarrow aktiverande: gör så att reaktionen går fortare.

Halogenering

Aktiverande substituenter

- ökar reaktionsmöjligheten
- alla grupper som är mer elektronegativa än väte
- N, O, C
- elektrondonerande
- orto-para-dirigerande (mer orto)

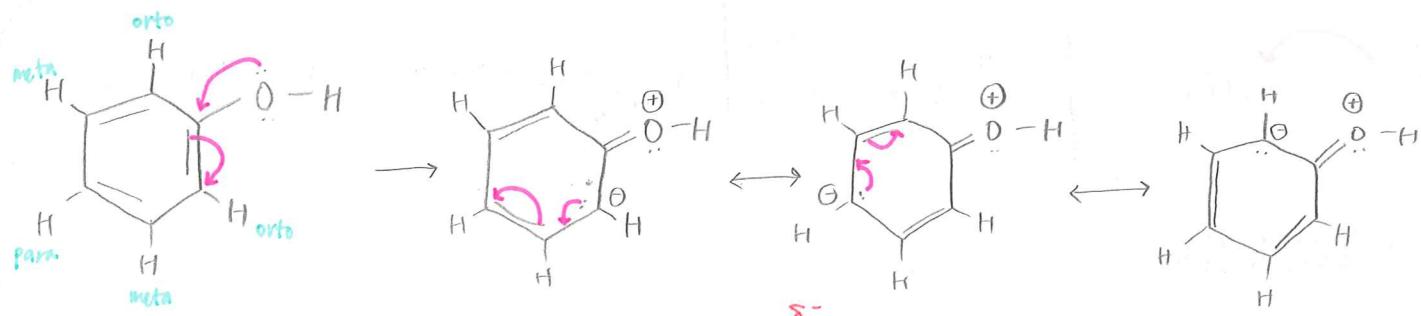

Deaktiverande substituenter

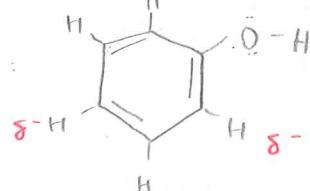
- gör reaktionerna långsammare
- alla grupper med omättnader
- $-\text{NO}_2$, $-\text{C}\equiv\text{N}$, $-\text{CO}_2\text{CH}_3$, $(-\text{Cl})$
- elektrondragande
- metadirigerande (beror på e-földe)

X elektrondonerande (aktiverande) \Rightarrow orto- & paradirigerande

X elektrondonerande (deaktiverande) \Rightarrow metadirigerande

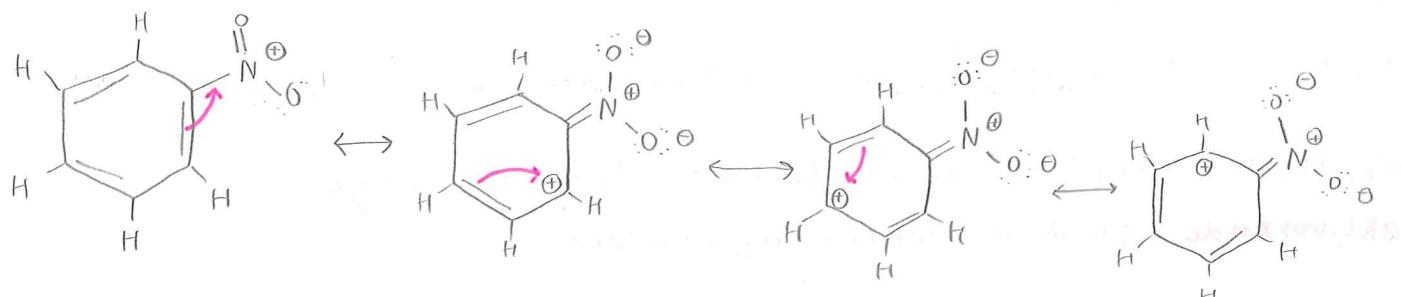

Summan av resonansformerna :

Högst negativ laddning i
ortho- och para position

⇒ **ortho-parasubstituerande**

Summan av resonansformerna ger δ^+ i orto & para, vilket gynnar meta.
⇒ **metasubstituerande**

I NATUREN

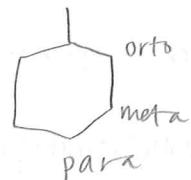
- Luktämnen : vanilj, bittermandel, hallon
- Flavoner & cyanider : pH ger resonansform och olika färg
- Rödvin + tandkräm → blått lödder (bikarbonat i tandkrämmer)
- Bensen är giftigare än toluen eftersom kroppen kan bryta ner methylgruppen och göra sig av med molekylen.

LJUSABSORBERANDE molekyler 24/2 Gunnar

Konjugerade molekyler absorberar ljus varannan dubbeldubbelbindning.

Ju fler dubbeldubbelbindningar desto längre våglängd absorberas,

Kom ihåg:

ortho = 1,2-substituerad
meta = 1,3
para = 1,4

Elektrondragande \rightarrow meta (deaktiverande, molekyler med omåtnader)

Elektrongivande \rightarrow orto & para. (aktivrande: går fortare)

ABSORPTION

$$\Delta E = \frac{hc}{\lambda} = hv$$

lysar när det belyses

Absorberad energi avgår som värme (rörelse), fluorescens eller fosfluorescens.

Vitt röttmedel innehåller ämnen som syns i UV-ljus. \rightarrow tonic är fluorescerande! häller länge

Triplet state 1 ger fosfluorescens, 2 ger fluorescens.

ENERGIER hos en MOLEKYL

- Translation: rörelse genom rumdelen
- Spin: e^- & kärnspin, osymmetri i atomkärnan: protoner & neutroner, finns flera spintillstånd.
- Rotation
- Vibrations: tänk bindning som en fjäder
- Elektromisk: interaktion mellan e- & kärnor i molekylen

Studera energier

- IR-spektroskopi: studera bindningar, använder reciproka cm⁻¹
- Kärnmagnetresonans
- Masspektrometri: tillätta energi så svaga bindningar bryts.

Fysikalkemister tittar på ljuset som absorberas.

Organiskemister tittar på färgen ett pröv har, dvs. komplementfärgen till den våglängd som absorberats.

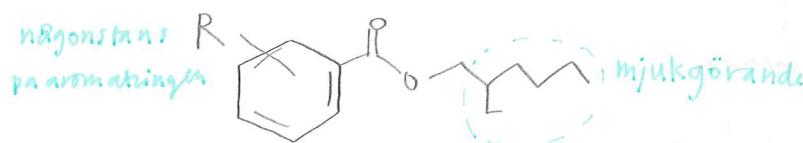
Kuriosa: fullerener består av 60 kolmolekyler och ser ut som en fotboll, finns ute i världssymden. 5- & 6-ringar.

NATURLIGA SYSTEM

Solbränna: tyronin → dopa → melanin: bildar polymer av ett konjugerat system ⇒ brunt

Finns det mycket cystein bildas ett annat ämne som tar sig in i melaninkomplexet och ger upphov till hudens röda färg.

Solkräm: UV C - 100-290 nm - ozonabsorberat
UV B - 290-315 nm - orsakar solbränna } absorberas av bensen
UV A - 315-400 nm - minst skadligt.

R e⁻-dragande/givande ⇒ konstyrk absorbensväglängd

Fysikaliska solskyddsmedel: reflekterar ljus.

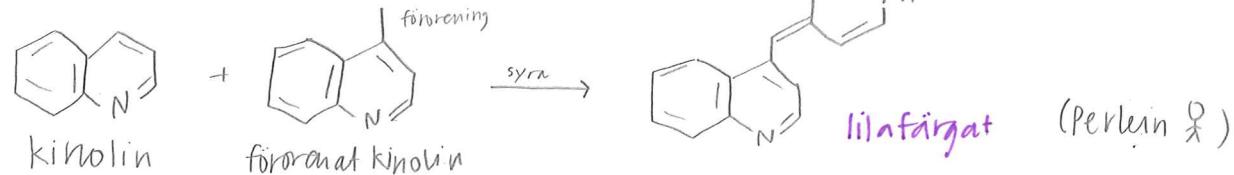
PABA, para-aminobenzoic acid, var bra på att absorbera UVC, men innehöll ester & bildade därför system som agerade näring till snabbdelande celler.

Höstlöv: blad bildar klorofyll, lycopen & xantofyll. På hösten finns det inte tillräckligt med energi för att bilda klorofyll ⇒ röda & gula ämnena har störst koncentration.

Ljusseende: Omlagring av lycopen ger karoten → i kroppen omvandlas karotenet till retinal som åker runt i kroppen, växlar mellan cis & trans och ger upphov till ljusseendet. Sterisk omlagring ger upphov till retinol som ger upplevelse av ljus.

Antioxidanter innehåller många syre. Nyttiga om det bara är kolkedjor, farliga om de innehåller aromater.

SYNTETISKA SYSTEM

Beroende på "förorenning" bildades komplex med olika färger: cyanidfärgämnena Färgerna binder till DNA, så det finns försök med att färgämnena binder till cancerceller så att vid belysning av ljus förstörs cellerna, varpå man kan hämma tillväxt av cancerumörer.

BIO detektion: påvisa DNA i pröver, t.ex. från brottsplatser.

ELLEDANDE POLYMERER

- Lång kedja av konjugerade molekyler.
- Substituenter vid konjugeringarna ⇒ kan styra färgegenskaper
- Används i TV, mobiler, datorer osv.
- I dag: metall-organiskomplex för att skapa tunna flexibla stämmar.
- Bygger på e⁻-transport och olika lager, ofta lager av tre färger.

Solvatokroma ämnen: olika färg beroende på lösningsmedlet, vanierar HOMO och LUMO genom att stabilisera det ena eller andra tillståndet. Används inom processindustrin.

Olika färgämnen ger olika färg i olika läsksorter.

Ligandfältteori: färgade metallkomplex, används för att förklara metallstrukturer, quantum dots underlättar när man undersöker cancer.

Billack: röda färger tappar sin lyster. Ordnade partiklar → glansigt, oordnade → matt.

REPETITION

3 / 3

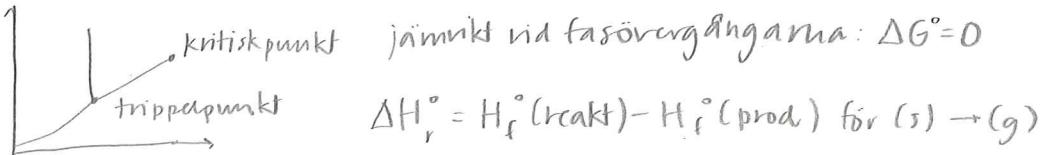
Björn Åkerman

LP1 : kemisk bindning

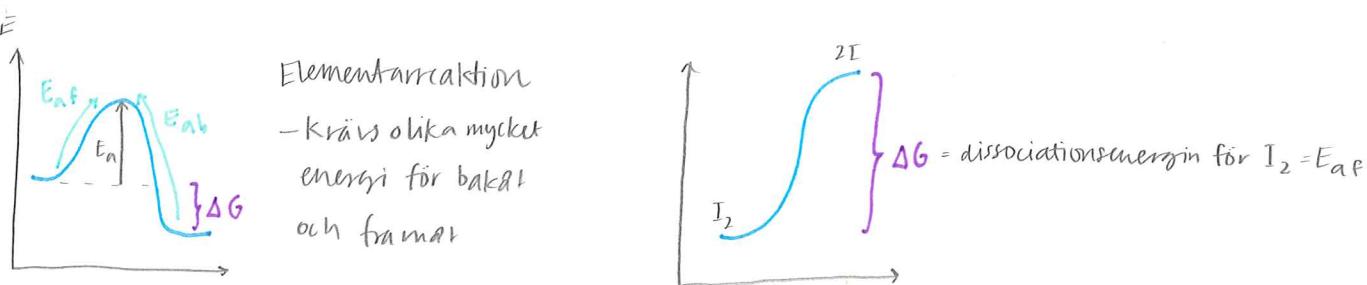
LP2 : kinetik & termo $\leftarrow \Delta G = -nFE$

LP3 : organisk kemi & elektrokemi

① Fasdiagram:

② $\Delta G^\circ \approx \Delta H^\circ - T\Delta S^\circ$: antar att H och T inte är temperaturberoende.

$$\text{Vid jämnkt är } K = \frac{k_f}{k_b}$$

$$I_2 \xrightleftharpoons[k_{\text{rek}}]{k_{\text{diss}}} 2I \quad r_f = k_{\text{diss}} \cdot [I_2] = k_{\text{rek}} \cdot [I]^2 = r_b \Rightarrow \frac{k_{\text{diss}}}{k_{\text{rek}}} = \left(\frac{[I]}{[I_2]} \right)_{\text{eq}} = K$$

Går det att förenkla ett problem så GÖR DE T, bara det är tydligt vad man antar för något.

$$\text{Första ordningens halveringstid: } t_{1/2} = \frac{\ln 2}{k}$$

$$\text{Jämnitkskoncentrationer: } K = \frac{[\text{Prod}]^{\text{stök.koeff}}}{[\text{reakt}]^{\text{stök.koeff}}} \rightarrow K_c : \text{molära koncentrationer}$$

K_p : partialtryck

Kommer ifrån $\Delta G = \Delta G^\circ + RT \ln Q$ och vid jämnkt är $Q = K$ och $\Delta G = 0$.

Beräkna K vid olika temperaturer

$$K = e^{-\Delta G_f^\circ / RT}$$

Arrhenius ekvation: $k_b = Ae^{-E_a^\circ / T}$ vcl Ea ⇒ beräkna k vid olika temp.

